

Felszabadulásunk évfordulójának tiszteletére

A zászló megőrzéséért

SZOMBAT REGGEL VAN, 8 óra múlt valamivel. A Ruhagyár diszpécser-irodájában éppen valamilyen értekezlet fejeződött be. Nem is értekezlet, inkább röpgyűlés. Péter János elvtárs, az üzemi pártbizottság titkára mondja el, milyen célal:

— Szóban kettő, de tettekben egy ügyről van szó: a jó munkáról. Ezzel egyrészt meg akarjuk tartani a Csongrád megyei Pártbizottság vándorzászlaját, ugyanakkor még szebb eredményekkel kívánjuk köszönteni április 4-ét, felszabadulásunk 11. évfordulóját. Erről már szó volt az előzem-avató ünnepségen is, a pártszervezet pedig munkatervet készített, hogy meg alapozza a sikert. Pénteken Németh Károly elvtárs, a Csongrád megyei Pártbizottság első titkára ismertette a megye üzemének felkészülését április 4-re, mi még aznap este az A-műszak szakszervezeti bizalmiit és pártmunkásait, a DISZ-vezetőségi tagokat és a műhelybizottsági tagokat összehívtuk, hogy megtárgyaljuk: mi a helyzet nálunk. Most pedig a B-műszakban dolgozókkal beszéljük meg ezt a kérdést. Az üzemben már több brigád hívta egymást versenyre és szép számmal születtek egyéni versenyfelajánlások is. A jövő héten a termelési értekezleten majd részletesen feltérképezik a helyzetet, a verseny kezdeti eredményei alapján.

Egy ifjúsági brigád

április 4-re készül

Szerte az országban nagy lelkesedéssel készül a dolgozó nép április 4. méltó megünneplésére. A szegedi üzemekben is serény munka folyik, újabb és újabb vállalkásokat tesznek hazánk felszabadulásának 11. évfordulója alkalmából. A Szalámigyár dolgozói sem akarnak kimaradni az ünnepségből, ők is

tettek már felajánlásokat.

Ebben a gyárban Gárgyán Zoltán hentes-brigádja jár az élen. A brigádnak három tagja van: Gárgyán Zoltán, Kiss Ferenc és Szoboszlai Sándor. Mindhármán ifjúmunkások, s nundnyájan elérték az elemunkás-szintet.

— Mi már az évi vállalkások idején megkezdttük a készülődést április 4-re — mondják. — Vállaltuk, hogy a felszabadulási évforduló napjáig terven felül egy vagon árut adunk a közelállásnak, továbbá a Konzervgyár marhahús-szükségletét a napi utemezésben biztosítjuk.

Mennyit valósítottak meg ezekből idáig?

— A Konzervgyárnak ígért mennyiséget február végére elkészítettük s a terven felül egy vagon húsruból 80 mázsát már át is adtunk a kereskedelemnek — válaszolják.

— A brigád áruinak minőségére misem jellemzőbb — veszi át a szót Bórus elvtárs, a gyár párttitkára — mint az, hogy januárban és februárban, a házi disznóvágások elenére, a terven felül áru napok alatt elfogyott az üzemekben.

Február végén, amikor a brigád tagjai látták, hogy vállalkásukat jóval a kitűzött határidő előtt teljesítik, újabb felajánlást tettek. Vállalták, hogy az évforduló hátralévő egy hónap alatt

terven felül

egy vagon kenyér-szalonnát adnak a közelállásnak. Munkalendületükre jellemző, hogy 36 mázsát úba is indítottak Budapestre. A brigád tagjai mind kiváló munkások. Átlag-teljesítményük messze túljár a száz százalékon. Április 4-re azt is vállalták, hogy a 160 százalékos elemunkás-szintet 2 százalékkal túlszárnyalják. A legutóbbi dekádában 195 százalékos teljesítményük. A minőséggel sem esnek le a minőségig. — Eddig is selejtmentes

ÁTMEGYÜNK AZ 5-ÖS TEREMBE. A gépeket kis piros papírzászlók díszítik. Allig halljuk egymás szavát, úgy kattognak a varrógépek, mint a gépfegyverek. Az ablak felőli gépsorban dolgozik Nagy Lászlóné szakszervezeti bizalmi. Itt van az 6 posztja a Palla-szalagban. Most is zsebében őrzi azt a versenykihívást, amelyet a másik, az A-műszak dolgozóiól kaptak. Csak egy pillanatra állítja le a gépet, amíg átnyújtja a cédulet, aztán már tovább dolgozik, hiszen ha már elfogadták a kihívást, nem maradhatnak le. A papíron több név szerepel, a másik szalag dolgozói külön-külön páros-versenyre hívták ki a szalag munkásait: Pópit Lajos Szabó Andrást, Fodor Rózsi Vár Gyulánét, Szabó Nándorné Tóth Gyulánét, Berta Lászlóné Osváth Imrénét, Molnár Ferencné Jójárt Gézanét... és így tovább. Most mindenkinél megvan a versenyfajta.

Az egyéni kihívások alatt pontokban összefoglalva olvashatók a verseny feltételei:

1. Minőségi és társadalmi ellenőrök leszünk és a brigádevető naponta számontartja, hogy ki mennyi hibát vett észre.

2. Száz százalékos minőségi munkát végzünk.

3. Vállaljuk, hogy deklarációnként tervünknek 101,1 százalékra teljesítjük...

A versenykihívást március 1-én keletkezett, és két dolgozó aláírása hitelesíti. A felhívás első pontja a társadalmi ellenőrzésről szól. Ha érdeklődünk az üzemben több helyen hallunk emiatt dicsőítőket az 5-ös terem dolgozóiról. Itt ugyanis minden dolgozó ellenőrző a hozzá érkező ruhadarabokat, s a hibákat visszajuttatja. Ezzel a közös ellenőrzéssel érik el a jó minőségi eredményeket, így tudják megakadályozni, hogy kezükből hibás áru kerüljön ki. Most ezt az ellenőrzési módot — amely követendő példa minden dolgozóknak — a terem valamennyi munkása a maga számára kötelezőnek fogadta el, mert ez a közös ellenőrzés segíti őket abban, hogy a versenyfelajánlások között szereplő száz százalékos minőséget elérjék.

MÉG SOK ILYEN versenyfelajánlást találunk, ha tovább megyünk a termekben.

A Ruhagyár dolgozói a tervben előrt mennyiségű, kifogástalanul elkészített ruhákat varrnak, így készülnek április 4-re. Nehéz lesz tőlük elvenni a pártbizottság vándorzászlaját.

Három és félezer forint a földrengés sújtotta lakosságnak

A Csongrád megyei Gyógyszertár Vállalat dolgozóinak Szabad Nép baráti körén javasoltuk, hogy indítsanak gyűjtést a földrengés-sújtotta lakosság megsegítésére. A dolgozók egyhangúlag elfogadták az indítványt, amelyet Farkas Sándor igazgató elvtárs is helyeselt. A központban dolgozók adományából napok alatt 500 forint jött össze. A sikereken felbuzdulva a gyűjtést kiterjesztették a megyei gyógyszer-tárhálózatra is. A napokban lezárt gyűjtés végösszege három-ezernegyszázharmincegy forint. A vállalatnak egyetlen olyan dolgozója sem volt, aki ne adakozott volna.

Nagy István levelező

A hideg miatti szünet után folytatódnak az előadások a Szabadegyetemen

A szegedi Juhász Gyula Szabadegyetem a rendkívüli hideg időjárás miatt előadásait február végéig felfüggesztette. Márciusban már a Szabadegyetemen rendszeresen megtartják az előadásokat. Minden szakon érdekes előadások várhatók. Filozófia fakultáson — amely a Központi Egyetem aulájában tartja előadásait este 7 órakor — Mátrai László akadémikus a budapesti Egyetemi könyvtár igazgatója a német klasszikus filozófiáról beszél, március 14-én, Március 21-én pedig Molnár Erik akadémikus, igazságügyi miniszter, az MDP Központi Vezetőségének tagja tart előadást a marxista filozófia kialakulásáról. A jogi fakultáson — a városi tanács nagyeremében mindig este 7 órai kezdettel — négy előadás lesz: 6-án Németh László egyetemi tanársegéd termelészervezéséről, 13-án Pólay Elemér egyetemi tanár rektorhelyettes „A család és a gyermek jogi védelme” címmel, 20-án a munkajogviszony kérdéseiről Perbirő József egyetemi tanár és 27-én Halász Aladár egye-

temi tanár a házasság jogi kérdéseiről tart előadást. Az irodalmi fakultás előadásait a Radnóti Gimnáziumban tartják ugyancsak este 7 órakor. Március 8-án a magyar forradalmi emigráció irodalmáról beszél Fenyvesi István egyetemi tanársegéd adjunktus, 11-én Shakespeare-ről Pósa Péter főiskolai tanársegéd docens, 22-én Schillerről Halász Előd egyetemi tanár és 29-én a Nyugatokról (Babits, Tóth Árpád) ugyancsak Pósa Péter tart előadást. A fizika-műszaki szabadegyetemen — az egyetem Béke épületében este 7 órai kezdettel — a jövő energia forrásairól címmel Szilágyi László aspiráns tart előadást március 13-án, 20-án pedig az atomenergia gyakorlati felhasználásáról beszél Horváth János tanársegéd docens. Az orvostudományi fakultáson a Juhász Gyula kultúrotthonban este 7 órai kezdettel március 9-én Huszár István egyetemi tanár tart előadást Az idegrendszer szerepe az élet fejlődés történetében címmel, 16-án Megyeri János főiskolai tanár a hormonokról, 22-én Czoniczer Gábor egyetemi ta-

Előre ifjúság

Miért gyenge a DISZ politikai oktatás Szegeden?

Az ifjúság soraiban végzett ideológiai-politikai nevelőmunkának mindenekelőtt arra kell irányulnia, hogy szakadatlanul erősödjék az ifjakban a párt iránti hűség, bizalom, odaadás és forró lelkesedés. A nevelőmunka minden eszközzel ismertetni kell a párt küldetését, amelyeket a fasiszmus ellen, a munkásosztály hatalmának megteremtéséért, a szocialista társadalom alapjainak lerakásáért, az ifjúság jövőjéért vívott. Ifjúságunkat szocialista hazafiságra, hazafias helytállásra és a proletármunka szellemében eszméjére kell nevelni. Ezeket a feladatokat szabja meg a Központi Vezetőség 1955. május 27-én hozott határozata. A párt-, állami, gazdasági szervezeteknek és különösen a kommunizmusnak egyik legfőbb pártkötelességévé teszi, hogy támogatassa az ifjúság nevelésének ügyét, a DISZ-szervezetek munkáját.

Nézzük meg, hogyan áll Szegeden a DISZ-fiatalok politikai nevelésének helyzete a Központi Vezetőség határozata szellemében. Az eredmények kétségtelenül jobbak, mint az elmúlt oktatási évben. Tavaly csak 500 DISZ-tag vett részt politikai oktatásban, ezzel szemben ma mintegy 1900-an tanulnak — elsősorban a munkásfiatalok — a Petőfi-iskolán. Bár a számok azt mutatják, hogy majdnem négyszer annyian tanulnak napjainkban, a helyzet egyáltalán nem megnyugtató. Ha figyelembe vesszük, hogy a szegedi DISZ-szervezetnek kb. 11 ezer tagja van, akkor világosan látható, hogy távolról sem követek el mindent a pártszervezetek a fiatalok széleskörű politikai neveléséért.

Legtöbben tanulnak a ruhagyári DISZ-szervezetek tagjai közül. A Textilművek 550 DISZ-tagja közül viszont csak 90-en vesznek részt politikai oktatásban. A Konzervgyárban hasonló a helyzet. Ezeket a számokat papíron mutatták ki a DISZ-szervezetek, a valóságban ennél is gyengébb a fiatalok százalékaránya az oktatásban.

A legfőbb hiba, hogy a Szegedi Városi DISZ-bizottság ma sem ismeri teljesen a fiatalok közötti politikai oktatás helyzetét, még nem jutott el valamennyi területre. A DISZ-bizottság nem képes arra, hogy egyszerre több feladatra is mozgósítsa a fiatalokat. Ha például az aktivisták kimennek az üzemekbe a tagtoborzás, vagy tagkönyvsere ellenőrzése végett, akkor nem nézik meg, hogy ugyanazon a területen

jól, vagy rosszul megy a Petőfi-körök munkája. De ha az oktatás ellenőrzése céljából mennék is ki, abban sincs sok köszönet. A Szegedi Kenderfonógyár DISZ-fiataljai amiatt panaszkodnak, hogy a kiküldött aktívák vagy szó nélkül végighallgatják a szemináriumot és utána elmennek, vagy pedig hosszadalmas előadásba fognak és ezzel beavatkoznak a propagandisták munkájába.

A másik súlyos hiba a Petőfi-körök vezetésében mutatkozik. A pártszervezetek 75–80 propagandistát adtak a DISZ-szervezeteknek és ezeknek az elvtársaknak a többsége jelentős tapasztalattal bír. DISZ-propagandistának lenni azonban talán még nehezebb, mint párt-propagandistának lenni, hiszen a fiatalokat nemcsak oktatni, hanem nevelni is kell. Az olyan DISZ-propagandisták, mint Kiss Jenő elvtárs a Szegedi Ruhagyárban, komoly eredményeket érnek el a fiatalok nevelésében. És ha a propagandisták munkáját a pártszervezet és a DISZ-szervezet is minden erővel támogatja, akkor a fiatalok lelkesen tanulnak, igyekeznek megismerni a párt harcait, a Szovjetunió és a nemzetközi munkásmozgalmat történetét. Ezzel magyarázható az, hogy a Ruhagyárban alig van hiányzás a Petőfi-iskoláról és egyes szemináriumokon 25–30-an is megjelennek.

Sajnos, nem minden propagandista veszi figyelembe, hogy fiataloknak tart előadást, és az anyagot érthetően kell átadni nekik. Egyesek valóságban dobálóznak a marxista fogalmakkal, beszélnek az államelméletéről, az ipari tartálék-seregről, a finánciókéről, a Peyer-paktumról, de egyáltalán nem magyarázzák meg ezeket a dolgokat. A Kenderfonógyárban az egyik DISZ-propagandista az alap-és felépítményről beszélt, utána pedig panaszkodott, hogy hallgatóit nem érdekli az előadás, rendetlenkednek, komolytalanul viselkednek. Az Újszegedi Kender-Lenszövényben szintén előfordult ilyen eset. Különösen nem nevelnek a Petőfi-körök vezetői az osztályharcra. A Tanácsköztársaságot például csak történelmi eseményként említették meg a Textilművekben, de nem mutatták meg, hogy ez harcot jelentett, a munkások és a dolgozó parasztok hősi harcát a párt vezetésével. Az előadások általában nem igyekeznek közel hozni a fiatalokat a párthoz, vagyis nem úgy foglalkoznak a fiatalokkal, mint akikből a jövő tagjelöltjei, párttagjai lesznek.

Lehetetlen a fiatalokat úgy nevelni, hogy bizalmatlanok vagyunk irántuk és már eleve azt mondjuk, hogy nem lehet velük boldogulni. Az Újszegedi Kender-Lenszövényben a Petőfi-iskola hallgatói alig ismerik a tananyagot és nem is jegyzetelnek. A propagandistáknak az a véleményük: egyáltalán nem lehet megkövetelni a fiataloktól, hogy jegyzetet készítsenek és megtanulják az anyagot. Ez nem igaz. Ahol a propagandista jól dolgozik és szívesen, érdekesen tárja előadását, vagy új módszereket, ötleteket használ, a szemináriumot, ott örömmel tanulnak a fiatalok. Példa erre a Szegedi Ruhagyár, ahol minden előadás alkalmával

filmet vetítenek, vagy a Déma Cipőgyár, ahol a tanulás befejeztével dalokat, társasjátékokat tanulnak az ifik.

A városi DISZ-bizottságnak rossz a kapcsolata a fiatalok propagandistáival. Azon túl, hogy megtartja számukra a kétnapos előkészítőt (ezt az időt sem használják ki következetesen), nem tudja, hogyan vezetik a Petőfi-köröket. Eből fakadnak az olyan bajok, hogy szűrke és érthetetlen némelyik propagandista előadása, hiszen meg sem nézik a figyelmeztetőt, hogy gyakorlati segítséget kell adniok a Petőfi-körök munkájához. Legújában már elérték ugyan, hogy az aktívák írásban adjanak jelentést a DISZ-bizottságnak, de ezek a jelentések még mindig nem ellenőrzöttek.

Ifjúságunk csak akkor tölti be a párt segítő csapatát, a szocializmus építésének roham-brigádja szerepét, ha megtanulja és megéri, hogy mennyire nagy ügyért, mennyire a saját jövőjéért dolgozik. A Petőfi-körök munkájáért egyáltalán nemcsak a városi DISZ-bizottság tagjai és a propagandisták a felelősek. Fel lehet tenni a kérdést: a pártszervezetek hogyan hajtották végre a Központi Vezetőség 1955. május 27-i határozatát, ha még mindig ilyen nehézségekkel küzdünk a fiatalok eszméi-politikai nevelésében. Több pártszervezet közömbös aziránt, hogyan tanulnak a fiatalok. Nem tartják legfőbb kommunista kötelességüknek az egyes párttagok sem, hogy a DISZ-ifjakat a párt, a nép szeretetére, a munkában való helyiállásra neveljék. A Szegedi Kenderfonógyárban jól tudják például a kommunista műszaki vezetők, hogy a fiatalok szívesen hallgatnak a szavukra. Mégis, amikor a DISZ vezetői azzal a kéréssel fordultak hozzájuk, hogy többször is segítsenek a tanulásban, azzal hűzták ki magukat: nem érnek rá, sok a dolguk. A párttitkárok szintén nem adnak elég segítséget a DISZ-szervezeteknek ahhoz, hogy zavartalanul és sikeresen tudják befejezni ezt az oktatási évet. Azon túl, hogy helyiségről gondoskodtak számukra, politikai segítségre is szükségük van a fiataloknak. A Petőfi-körök ellenőrzése, a propagandisták beszámoltatása, a fiatalokkal való egyenkénti beszélgetés — ez mind szükséges ahhoz, hogy ne legyen több hiányzás és megjavuljon a tanulási fegyelem.

A pártszervezetek olyan gonddal foglalkozzanak a fiatalokkal, mint a ruhagyári pártszervezetek, ahol valóban a Központi Vezetőség határozata szellemében ellenőrzik, segítik a Petőfi-körök munkáját. Természetesen a DISZ-szervezetek ne várják csak a pártszervezet segítségét, hanem egymás tapasztalatait felhasználva saját maguk is törekedjenek a fiatalok közötti politikai munka megjavítására.

Április 4-re készülnek a Jutááru gyár dolgozói

A Jutááru gyár dolgozói egyhónapos munkákat szerveztek, hogy annak eredményeivel ünnepeljék hazánk felszabadulásának 11. évfordulóját. Már az elmúlt hét folyamán megbeszélék azokat a teendőket, amelyek biztosítják majd a műszak sikerét. Március 1-én összevont műszaki értekezletet tartottak, amelyen az üzem kiváló vezetői és a műszaki dolgozók valamennyien résztvettek. A műszaki igazgató vállalta itt a műszaki dolgozók nevében, hogy száz százalékosan megteremtik az

előfeltételeket ahhoz, hogy a dolgozók a felszabadulási műszakra tett vállalkásukat teljesíteni tudják. A dolgozók felajánlása alapján vállalta az üzem, hogy márciusi készlet-tervét egy tonnával teljesíti és 99,7 százalékos első osztályú árut gyárt.

A Jutááru gyár dolgozói az SZKP XX. kongresszusa tiszteletére rendezett műszakban is kiváló teljesítményeket értek el, s ezzel a munkalendülettel sikeresen fejezték be februári tervüket.

Nagygyörgy Imre